

## ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПРОТОКОЛА ГРАНИЧНОГО ШЛЮЗА BGP

Смирнов В.С., профессор.

Хряпа Е.В.

Государственный университет информационно – коммуникационных технологий.

Протокол граничного шлюза BGP (Border Gateway Protocol) представляет собой протокол маршрутизации, который используется при передаче данных между автономными системами и для обмена маршрутной информацией в сети Internet. BGP заменил и усовершенствовал прежний Exterior Gateway Protocols (EGP), переведя его в категорию «исторических».

Главная цель BGP - сократить транзитный трафик. Местный трафик либо начинается, либо завершается в автономной системе (AS); в противном случае - это транзитный трафик. Системы без транзитного трафика не нуждаются в BGP (им достаточно EGP для общения с транзитными узлами). Но не всякая ЭВМ, использующая протокол BGP, является маршрутизатором, даже если она обменивается маршрутной информацией с пограничным маршрутизатором соседней автономной системы. AS передает информацию только о маршрутах, которыми она сама пользуется. BGP - маршрутизаторы обмениваются сообщениями об изменении маршрутов.

Протокол BGP позволяет реализовать маршрутную политику, определяемую администратором AS. Политика отражается в конфигурационных файлах BGP. Маршрутная политика это не часть протокола, она определяет решения, когда место назначения достижимо несколькими путями, политика отражает соображения безопасности, экономические интересы и прочее. Количество сетей в пределах одной AS не лимитировано.

Объединения следующих подряд сетей IP в одну «суперсеть» позволяет значительно сокращать размеры таблиц маршрутизации. Метрика BGP, называемая весом, указывает на степень предпочтительности данного пути. Как правило, вес присваивается администратором сети в процессе конфигурации.

Несмотря на то, что BGP был разработан для маршрутизации между автономными системами, его версия IBGP может применяться для маршрутизации и в пределах одной автономной системы. Два соседних маршрутизатора, осуществляющие маршрутизацию между автономными системами, должны быть в общем случае подключены к одной физической сети, хотя имеется возможность объявлять соседями и не подсоединенные напрямую друг к другу маршрутизаторы.

Протокол BGP показывает высокий уровень адаптируемости при отказе одной из ветвей телесвязной сети или изменении топологии. Это является характерным параметром сетей Internet.

В качестве недостатка этого протокола можно отнести высокие требования к объему памяти и процессорной мощности для хранения и расчета маршрутов.

## СОЦІО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ОРІЄНТОВАНИМ ІНОЗЕМНИМ МОВАМ У ВИЩОМУ ТЕХНІЧНОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Смірнова Є.С., доцент.

Національний технічний університет України «КПІ».

Становлення України як незалежної держави та її інтеграція в міжнародний економічний простір вже впродовж 15 років обумовлюють цілий спектр змін, що віддзеркалюють нові економічні та соціо-психологічні фактори у різних сферах суспільства та позначаються на рівні, змісті й формі у спілкуванні взагалі й професійно-орієнтованому спілкуванні зокрема. Сьогодні численними є мовленнєві ситуації, коли моделі спілкування, прийняті у різних сферах освіти, науки, виробництва, бізнесу, культури переплітаються, накладаються одна на одну: укладання ділової угоди між науковими колективами, домовленості про обмін студентами та викладачами різних вузів, договори між підприємствами різних профілів тощо. Очевидно, що з подальшим іноземним інвестуванням в економіку України, розвитком існуючих спільних підприємств та налагодженням нових ділових контактів існує необхідність володіння не просто іноземною мовою, а діловою іноземною мовою незалежно від вибору професії, спеціальності, напрямку навчання (гуманітарного, технічного, економічного). Ці умови вимагають якісно нового рівня професійно-орієнтованого навчання, яке слід розглядати як особливу технологію при підготовці кваліфікованих спеціалістів різних галузей народного господарства з високим рівнем володіння іноземною мовою. Питанням розвитку вмінь професійно-орієнтованого спілкування, в тому числі й у немовних вузах, приділяється значна увага вітчизняних науковців, включаючи соціо-психологічний аспект у вивченні іноземних мов [Гальська 2000; Гнаткевич 1989; Комарова 2000; Тарнопольський 1999 та ін.].

Розширення комунікативного простору між Україною та її зарубіжними партнерами обумовлено не тільки економічними, виробничими та діловими відносинами між країнами, але передусім соціально-психологічними потребами в спілкуванні, що розглядається як загальнолюдське поняття і яке використовує іноземну мову не тільки як інструмент, але й як джерело процесу комунікації в цілому.

Прагнення до зарубіжного співробітництва орієнтує партнерів з комунікації в будь-якій сфері суспільних відносин (виробничій, діловій і т.д.) на ділову кооперацію, по можливості, виключаючи всілякі конфліктні ситуації [Grice 1975; Leech 1983].

У цьому відношенні слід особливо відмітити, що при навчанні студентів-майбутніх спеціалістів в галузі техніки, бізнесу, суспільних дисциплін професійно-орієнтоване спілкування іноземною мовою має враховувати не тільки саме мовні, але й соціо-психологічні фактори.

Технологія навчання має забезпечувати формування в студентів іншомовної комунікативної компетенції, зміст якої зумовлений трьома видами компетенцій, які, в свою чергу, теж включають ряд компетенцій: мовна (мовні знання – лексичні, граматичні, фонетичні та орфографічні і відповідні навички),